

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๔๘

มันสะอาดที่ไหน...โลก

ก่อนจ้งหัน

ใจนี้เป็นตัวประกันสำคัญมากโลกมองไม่เห็น ใจดวงนี้มีบุญกับบาปสำคัญมาก
บาปคอยกด บุญดึงขึ้น แต่โลกดูตั้งแต่ภายนอกคือกิเลสพาให้ดู ดูอย่างนี้ๆ ถ้าธรรม
พาดูดูเข้าตรงนี้ พระพุทธเจ้าสอนให้ดูตรงนี้ ไม่ใช่ดูสิ่งนั้นๆ ไม่มีในธรรมทั้งหลาย ให้จ้ง
ลงตรงนี้ๆ ตัวนี้ตัวเหตุ จะพาแบกทุกข์มากน้อยเป็นตัวนี้ๆ จะพาไปถึงบรมสุขก็ตัวนี้
ท่านสอน อ้อย สอนแก่นยามาก พุทธศาสนาท่านสอนแก่นยามาก เราหาที่ค้ำไม้ได้เลย
คำว่าค้ำนี้ พระพุทธเจ้าขึ้นเวทีพึดกับกิเลส รู้แจ้งทั้งกิเลส รู้แจ้งทั้งธรรม ขึ้นเวทีมันก็รู้
เต็มภูมิของตัวเองๆ ถ้าไม่ขึ้นนี้ไม่ค่อยรู้ คือคาดโน้นคาดนี้ ผิดบ้างถูกบ้าง ถ้าลงขึ้นเวที
แล้วเปรี้ยวๆ แมนยำๆ

ธรรมพระพุทธเจ้ามาสอนโลกสอนด้วยความแก่นยำ จึงไม่ผิดพลาด ให้พากัน
กำหนดกฎเกณฑ์นะ ระวังกิเลสมันจะมาแผ่อำนาจนะ มันจะแผ่ในวงราชการ แผ่ใน
หน่วยนั้นหน่วยนี้ กรมนี้กรมนี้ มันจะไปแผ่อำนาจอยู่ในนั้นพวกอำนาจป่าเถื่อนนี้ มัน
จะเข้าไปแผ่อำนาจอยู่ในกรมนี้กองนี้ แล้วเบ่งรัศมีออกมาให้กลัว ให้ธรรมกลัวกิเลส
ธรรมไม่เคยกลัวกิเลสแต่ไหนแต่ไรมา มีแต่กิเลสกลัวธรรม พังทลายมีแต่กิเลสพัง
ธรรมไม่พัง นั้น ธรรมจะไปกลัวกิเลสได้ยังไง สอนให้รู้เรื่อง ธรรมะไปอย่างนี้ กิเลสคอย
แทรกคอยแซงคอยกิดคอยขวาง คอยเป็นก้างขวางคอ ไม่มีที่อ้างก็อ้างกรมนี้กรมนี้
สถาบันนั้นสถาบันนี้ ฟาดถึงรัฐบาลเอามาอ้าง หลอก เขียนรูปเสือให้วัวกลัว

มันไม่ใช่วัวนี้ มันเหนือเสืออีก เหนือเสือคืออะไร ราชสีห์ นั้น อยู่มาหลอกนะ
ไม่มีอะไรที่จะฉลาดแหลมคมเหนือธรรมไปได้ กิเลสจะแหลมคมขนาดไหนก็แหลมคม
แบบกิเลสนั้นละ นี่มันคอยแทรกคอยแซงนะ ศาสนาจะสร้างชาติให้แก่บุคคลนี้มัน
จะเข้าแทรกเข้าแซง คอยกิดคอยขวาง คอยขู่คอยเชิญแบบนั้นแบบนี้ ฟัน้องทั้งหลาย
เป็นนักฟังฟังให้ตื่นนะ หลวงตาพูดให้ฟังตามอรรถตามธรรม มันแทรกนั้นแทรกนี้ อวด
นั้นอวดนี้เข้ามา เอาอำนาจบาตรหลวงทางกรมนี้กองนี้เข้ามาอวด เพื่อจะเหยียบธรรม

ตัวกองขี้มันเป็นอย่างนี้ เขาให้ระวังอย่าพูดเรื่องหยาบ ว่าจ้งนี้ ก็ความหยาบมันมี
เต็มโลกจะไม่ให้พูดความหยาบได้ยังไง ความสะอาดไม่ค่อยมี พระพุทธเจ้าสะอาดสุด
ยอดแล้วมาสอนโลกที่สกปรก ความสกปรกความสะอาดเป็นของคู่กันมา ไม่ให้พูดอันนี้

ไม่มีศาสนา ศาสนาไม่มีโลกไม่มีความหมาย ทุกคนให้พิจารณาให้ดี มันแทรกอยู่หมด ทุกแห่งทุกหน ความชั่วช้าลามกที่จะคอยกัดกินและทำลายความดี

แม้ที่สุดในหัวใจของเราก็เหมือนกัน เวลาเราจะมาทำความดีงามนี้ สิ่งชั่วช้าลามกมันอยู่ในใจของเรา มันแทรกเข้ามา กัดขวางเข้ามา หาเรื่องหาราวใส่เราเรื่อย ๆ สุดท้ายล้มให้มัน มันเหยียบหัวไปเลย กิเลสมันจะเหยียบหัวคน พวกมันจำเอานะ ให้พร

หลังจ้งหัน

หมอโรงพยาบาลอุดรเป็นหมอที่เกี่ยวข้องกับทางวัดพอประมาณ เฉพาะอย่างยิ่ง ผู้อำนวยการก็เป็นลูกศิษย์ หมอเจริญเป็นลูกศิษย์ของวัดนี้ คือถ้าเป็นหมอทางโลก ล้วน ๆ เวลาพระเข้าไปตรวจไปรักษานี้ หมอกับพระก็ไม่ทราบจะปฏิบัติกันยังไง ก็ลำบากเหมือนกัน คือถ้าหมอไม่เคยกับบรรพชาของพระแล้ว หมอก็คงทำหน้าที่ไปตามหลักวิชาของหมอ ซึ่งบางอย่างขัดต่อหลักธรรมหลักวินัยของพระ พระท่านก็ทำหน้าที่ไปตามหลักธรรมวินัยของพระนี่ซิ แล้วไปขัดไปแย้งกันอยู่ในโรงพยาบาลก็มี คือหมอก็คงจะให้ทำตามหลักวิชาของเขา พระก็ทำตามหลักของพระนั่นซิ มันขัดกัน การประพฤติมันไม่เหมือนกันพระกับโยมใช้ไหมล่ะ เวลาเข้าไปไม่รู้เรื่องกันแล้วก็จะปฏิบัติต่อกันยากนะ หมอจะปฏิบัติต่อพระที่เป็นคนไข้ก็ลำบาก พระที่จะอนุโลมตามนั้นก็ลำบาก ถ้าหมอรู้เรื่องราวของพระเจ้าพระสงฆ์แล้วก็สะดวก ๆ

มันเคยมีเสมออุดรนี้ ตั้งแต่ก่อนโน้น สุดท้ายเลยมาหมอบขอถวายตัวเป็นลูกศิษย์นะ หมอเกษม แต่ก่อนนะ ลูกพระยาอุดรฯ เป็นนิสัยตรงไปตรงมา เวลาพระไปรักษาจะให้พระปฏิบัติตามกฎของหมอทุกอย่าง พระก็มีกฎของพระนี่ จะมาลบล้างให้เป็นกฎของหมอยังไง ไม่ได้นะ เราก็ว่าอย่างนี้ หมอก็คงมากกับเรา ผู้อำนวยการ เออ ๆ ถกมา ชัดเสียหมอบุคลากรเลยหมอบ เห็นเห็นไหมล่ะ ว่าท่านจะมาเคร่งครัดอยู่ในโรงพยาบาลไม่ได้ ท่านเคร่งครัดมาตั้งแต่วันบวชแล้วจะมาว่าอะไรเพียงโรงพยาบาลนี่นะ

เพียงมาอาศัยโรงพยาบาลสองสามวันอาศัยไม่ได้ พระก็จะกลับวัดท่านได้นี่นะ เอาเป็นไงว่าซิ ชัดหมอบเลย ไม่ใช่จะมาเคร่งครัดเฉพาะอยู่ในโรงพยาบาลนะ ท่านเคร่งครัดมาตั้งแต่วันบวชโน้นนะ นี่ท่านมาอาศัยโรงพยาบาลพอเห็นจะแบ่งหนักแบ่งเบาบ้าง อะไรที่ไม่ขัดข้องต่อหลักธรรมวินัยท่านก็มา เราก็จะปฏิบัติตามแบบของแพทย์ของหมอทุกอย่าง โดยไม่คำนึงถึงหลักธรรมวินัยของพระที่ท่านปฏิบัติอย่างเคร่งครัดมาตั้งแต่วันบวชนี้ไม่ได้ เข้ากันไม่ได้ ถ้าไม่ควรอยู่พระก็กลับวัดได้นี่ ที่ไหนก็เป็นป่าช้าของพระได้ของคนได้ทั้งนั้น ชัดกับหมอบุคลากร ก็พอดีมาโดนกันกับเรา ลูกศิษย์เราเราไปฝากไว้นั้นนะ

ที่พูดนี้เราไม่ได้ตำหนิหมอนะ คือหมอก็ไม่รู้เรื่องของพระ หมอก็จะปฏิบัติตามแบบหมอ พระท่านมีธรรมวินัย ชัดกัน ๆ ทีนี้เวลาพระท่านพูดเหตุผลให้ฟัง โอ๊ย ท่านจะมาเคร่งครัดในโรงพยาบาลอย่างนี้ไม่ได้ โห ท่านเคร่งครัดมาตั้งแต่วันบวช เอาไปเอามาสุดท้ายเลยขอถวายตัวเป็นลูกศิษย์ หมอเกษม เป็นคนนิสัยตรงไปตรงมาดี แต่ไปเสียอยู่ที่ท่าพระ รถลงคลองท่าพระ รถมาจากสารคามพุ่งมานั้น รถทางนี้ก็ไปทางนี้ หลีกกรดคันที่ออกมา เขามาเขาก็ไม่ได้มาชน ทางนี้ไปเร็วเลยลงคลอง ที่ทางแยกไปมหาสารคาม ทางนี้ทางตรงไปกรุงเทพ เขามาที่ ทางนี้หลีกอะไรไม่รู้ มันก็คงถึงวันอย่างว่าละ นั่นละ ไปเสียที่ตรงนั้นน่าเสียดาย หมอเกษมเป็นลูกพระยาอุดร

ตั้งแต่นั้นมาก็ค่อยรู้เรื่องของพระของเถรมาเรื่อยหมอนะ เฉพาะโรงพยาบาลอุดรรู้เรื่องได้ดีแล้วเดี๋ยวนี้ ก็อาจารย์ของโรงพยาบาลอุดร อาจารย์ของหมอก็หลงตาว่าไง ไม่รู้เรื่องไต่ยังงี้ เอากันอย่างนั้นละ เดี่ยวนี้รู้เรื่องได้ดีเรื่องของพระของอะไร หน้าที่ของหมอจะควรปฏิบัติยังงี้จึงจะไม่ขัดข้องกับหลักธรรมวินัยของพระ เขาก็ปฏิบัติตามนั้น อะไรขัดข้องเขาก็เปลี่ยนคนใหม่ เปลี่ยนเรื่องราวไป เปลี่ยนหน้าที่ไป ไม่ขัดข้องกันละ อย่างนั้นถึงถูกต้อง จะให้เป็นแบบหลักวิชาของหมอเสียทีเดียวไม่ได้ เพราะพระท่านก็มีหลักวิชามีข้อปฏิบัติของท่านประจำตัว ต่างคนต่างรักษาด้วยกัน

ถ้าไม่จำเป็นก็ไม่ค่อยไปละ ทางวัดไม่ค่อยไปโรงพยาบาล หากจำเป็นจริงๆ ก็ไปไปหมอเขาก็รู้เรื่องได้ดี ยิ่งว่าเป็นพระวัดป่าบ้านตาดด้วยแล้ว โอ๊ย เขาเข้มงวดกวดขันมาก เพราะเกี่ยวกับเรา หรือเขาอาจจะรู้มาตั้งแต่ไปพีดกันกับหมอเกษมกับเรานั้นก็ได้ คือมันเป็นเชื้อมาตั้งแต่โน้นก็อาจเป็นได้อยู่ เพราะเอากันอย่างหนักนะกับเรา ทางนั้นก็ยกเหตุยกผลของหมอมานะ ทางนี้ก็ยกหลักธรรมหลักวินัยของพระของศาสนามาละซิ สุดท้ายต้องเอาศาสนาเป็นหลักใหญ่ ถูกต้อง ก็เลยยอม แล้วยอมจริงๆ นะ ขอกราบไหว้วางั้นเลย ผมยอมรับท่าน พูดไม่มีที่แย้งเลย ที่ทำไปผมไม่รู้ นั้น พอยอมแล้วเขาก็หลบไปว่าเขาไม่รู้ ออกได้นั้นก็ดี ตั้งแต่นั้นมาก็เป็นลูกศิษย์กับอาจารย์มา

เราช่วยเยอะนะตั้งแต่หมอเกษมแหละมา โรงพยาบาลอุดรนะ ช่วยมาตั้งแต่โน้นละ ช่วยนั้นช่วยนี้มาเรื่อยจนกระทั่งมาปัจจุบัน โรงพยาบาลอุดรเรียกว่าช่วยมากที่สุดไนบรรดาโรงพยาบาลทั้งหลาย ดูว่าโรงพยาบาลอุดรจะช่วยมากที่สุดเลย หามาทั้งนั้นละ เครื่องมือดี ๆ เฉพาะตานี้สมบูรณ์แบบ พูดขึ้นนี้ได้เลย เฉพาะแผนกตาโรงพยาบาลอุดรคือเราให้ครบหมดเลยตา ไม่ว่าเครื่องไหน ๆ ให้หมดเลย หมอเป็นเรื่องของหมอ เชิญผู้อำนวยการและพยาบาลมาประชุมกัน พวกหมอมาร่วมกันเกี่ยวกับเรื่องที่จะช่วยเครื่องมือตานี้

เพราะเราไปผ่าตัด เหตุมันนะ ไปผ่าตัดที่หมออุทัย นั่นก็ลูกศิษย์ ไปผ่าตัดมาหู
แจ่งตาสว่างขึ้นมา มาอยู่ได้ ๓ วันบึ่งเข้าไปโรงพยาบาลอุดร เขียวหมอเขียวพยาบาลมา
คุยกัน ตกลงเราจะให้เครื่องมือตา ทางนั้นก็ตกลง อะไรที่ไม่ครบไม่ครั้น เช่นอย่างหม้อ
ไม่ครบอะไรไม่ครบเพราะเครื่องมือไม่ครบ เขาบอก เมื่อเครื่องมือครบหมอก็รับรองว่า
จะครบ เอาๆ กันเลย เหมือนกันใหญ่เลยนะไม่ใช่เล่นๆ เอามาหมดโน่นนะฟังซิ สั่งมาให้
หมดเครื่องตา ถ้าหมอรับรองว่าจะมาให้ครบ เอาให้ครบ หมอก็บอกครบ ทางนี้ก็ครบ
ซัดกันครบเลย นั่นละเรื่องราว

โรงพยาบาลอุดรจึงสมบูรณ์เกี่ยวกับเรื่องตามาตั้งแต่บัดนั้นจนกระทั่งปานนี้ เรา
เปิดไว้เลย เครื่องมือตานี้มอบให้หมอทั้งหมดเป็นผู้พิจารณาสมควรไม่สมควร ถ้า
ควรซ่อมให้รับซ่อม ถ้าไม่ควรซ่อมรับสั่งใหม่โดยไม่ต้องมาขออนุญาตจากเรา เราเปิดไว้
เลยนะ เครื่องตาทุกเครื่อง สำหรับตานะไม่ต้องมาขออนุญาตจากเรา ให้หมอสั่งเลย สั่ง
มาถึงแล้ว รับรองคุณภาพเรียบร้อยแล้วค่อยส่งบิลมาหาเรา เราก็จ่ายเลย คือจ่ายไป
ตามบริษัท มันไม่ยากนะ พอบิลเข้ามานี่ เป็นบริษัทนั้นมีมา ราคาเท่านั้น เราก็จ่ายเช็ค
ปั๊ง ถึงเลยๆ ตลอดไม่ได้ขัดข้อง ทางหมอก็รับเครื่องมือไปเลย ส่งบิลมาแล้วทางนี้ก็
จ่ายเงินไปเลย

เวลานั้นไปถามหม้ออีกนะ ทั้งๆ ที่ให้เครื่องมือทำตามมาแล้ว ไปที่ไรห้องตานี้
แน่นๆ อ้าว ห้องอื่นๆ ก็เป็นห้องคนไข้เหมือนกัน ที่อื่นไม่เห็นมีคนไข้มาก แต่ตานี้
ทำไม มาเวลาไหนไม่ว่าเช้าสายบ่ายเย็นเห็นแน่นตลอดเวลา เพราะเหตุไร เราว่านั่น อู๊ย
ตานี้ไม่ใช่คนแถมนี้เท่านั้น มาหมดแถมนี้ เขาว่านั่นนะ สำหรับคนไข้ธรรมดาเขาก็มา
ระยะใกล้ระยะไกล เพราะเขาถือว่าโรงพยาบาลมีทั่วไป แต่เครื่องมือตาไม่มีทั่วไป เลย
มาหมดแถมนี้ ก็มีแต่ศรัทธาครินทร์เท่านั้นละแบ่งกัน

แม้ศรัทธาครินทร์ก็มายอมรับว่าเครื่องมือทำตาทำให้โรงพยาบาลศูนย์ ว่างั้นเลย
เขายกให้แล้วเขาก็มาให้เรารับใช้เขายกอีก เอาคนไข้มาโยนให้เรา อู๊ย ชนะแบบนี้เราไม่เอา
แบบคน เขาเอามาเรื่อยละ คือเครื่องมือของเขาเรียกว่าสู้เราไม่ได้ เขาก็บอกว่าสู้ไม่ได้
เพราะเราเอาจริงนี่นะ เอาให้ได้ทุกสัปดาห์ทุกส่วนไม่ให้ขาด เรื่องตานี้บอกตรงๆ เลย เราสั่ง
เลย เปิดดอกกับหม้อเลยทีเดียว เพราะฉะนั้นหม้อจึงไม่วิตกวิจารณ์เรื่องเครื่องมือทำตา
ขาดอะไรให้สั่งมาเลยเราบอกมัน ไม่ต้องมาขออนุญาตจากเรา สั่งมาเรียบร้อยแล้ว
รับรองคุณภาพของเครื่องมือนี้แล้ว ส่งบิลมาหาเราเท่านั้นๆ ผ่านมาตลอด เดียวนี้ก็
ผ่านเรื่อยอยู่ เราก็จ่ายไปเรื่อยอย่างนั้นเพราะเปิดทางไว้แล้ว

โห ตานี้สำคัญมากนะ หูหนวกตายังดีอยู่ยังค่อยยังชั่ว ตานี้สำคัญมาก ปีบตื่น
ขึ้นมาที่นี่มันจะต้องมองดูนั่นดูนี่ใช้ใหม่ละ ตาดีค่อยยังชั่ว หูหนักบ้างไม่เป็นไร แต่ตา

บอดนี่มันสิ้นท่านะคนเรา จะอยู่ไปทำไม มีดดำตั้งแต่ตื่นนอนจนกระทั่งหลับ จนกระทั่งวันตาย อยู่อย่างนั้น เราเห็นคุณค่านี้ละ เพราะฉะนั้นจึงถามเขาที่พวกคนไข้ทางตานี้มาเต็มหมดทุกวันนะ ที่เราไปที่โรแนนทุกวัน จึงได้ถามเขา แล้วเครื่องมือตรวจนี้พอใหม่พอ เขาว่า ถ้าไม่พอจะพืดหม้ออีกนะนั่น ก็สั่งไว้แล้วทุกอย่าง พอ เขาบอกงั้น เขาบอกพอกี้หมดปัญหาไป คือให้พอกทุกอย่างเราบอกงั้น ไม่ให้บกพร่อง สำหรับตาเราให้สมบูรณ์เราบอก จนกระทั่งเดี๋ยวนี้ถึงวันตาย เราปวารณาไว้เลยถึงวันเราตายนั่นแหละ วันคำปวารณานี้สั้นสุดลง

พระท่านรับไม่ได้ ไม่ใช่เราใช้ไหมละ พอเราตายแล้วคำปวารณาก็สั้นสุด เมื่อเรายังมีชีวิตอยู่ เอ้า สั่งมาเลย สิ่งที่เราเปิดไว้แล้วเช่นตานี้เปิดหมดเลยนะไม่มีขัดข้อง ส่วนเครื่องมืออื่นๆ ที่สำคัญๆ ในโรงพยาบาลอุดรเรามีแต่นี้ให้ทั้งนั้นนะ เครื่องเอกซเรย์ คอมพิวเตอร์ อุลตราซาวด์ สองเครื่องใหญ่ๆ เครื่องละ ๓ ล้านเราสั่งมาให้ เครื่องมือผ่าตัดสมองที่สำคัญๆ ขอมมาให้เลยๆ เป็นอย่างนั้นละ เราช่วยมากโรงพยาบาล บรรดาโรงพยาบาลในกรุงสยามเรารู้สึกโรงพยาบาลศูนย์จะมากกว่าเพื่อน เท่าที่เราได้ช่วยเหลือมานะเพราะมันจำเป็น เขามาติดต่อเรื่อย มาติดต่อเรื่อยก็ให้ไปเรื่อยอย่างนั้นละ

บางที่เราไปนี้รุมเข้ามาแล้ว ห้องไหนๆ บกพร่องทั้งนั้น ครั้นเวลาเราไปห้องนั้นก็บกพร่องห้องนี้ก็บกพร่อง โอ๊ย โงยให้เขาจนจะไม่มีเงินเหลือ ไปที่ไรเป็นอย่างนั้นเห็นเราไปนี้รุมมาเลย เพราะเราไปด้วยความเมตตา นี่ ไม่ได้ไปแบบกำไม่มี เราแบตลอด ควรจะช่วยให้เท่าไรๆ เอาเลยๆ เราช่วยจริงๆ เรื่องช่วยโลก ช่วยเต็มเม็ดเต็มหน่วย ไม่ว่าจะคำพูดดูด่าว่ากล่าวประเภทใด มีแต่คำพูดที่ออกด้วยความเมตตาทั้งนั้น คำพูดของเรา เราไม่ได้มีพิษมีภัยออกไปจากหัวใจ หัวใจนี้หมดแล้วพิษภัยไม่มีอะไรเหลือเลย

เพราะฉะนั้นกิริยาท่าทางที่แสดงออกไปนี้ เราบอกไว้เลยว่าอย่ามาถือสีถือสา กิริยานี้แหละ ให้ถือเหตุถือผลจากกิริยาที่แสดงออกไปนี้เป็นธรรมตรงนั้น ให้เอานั่นไปปฏิบัติ กิริยานี้ควรเด็ดเด็ด ควรดูดู ควรอะไรอะไรไปตามกำลังของธรรม กำลังของความจำเป็นที่จะออกหนักเบาอย่างน้อยออกได้ เราบอกงั้น อย่ามาถืออันนี้ ให้ถือเหตุผลที่แสดงออกนั้น จะเด็ดเดี่ยวเฉียบขาดขนาดไหนให้ดูเหตุผลอันนั้น ให้ปฏิบัติตามนั้น เพราะเป็นธรรมทั้งนั้น เราบอกอย่างนี้ เราตายใจขนาดนั้นละกับโลกสงสาร เรียกว่าเราไม่เป็นภัยต่อผู้ใดในสามแดนโลกธาตุนี้ หมดโดยประการทั้งปวง

กิเลสตัวเดียวเท่านั้นฝังอยู่ในใจที่เป็นภัยๆ ในหัวใจของสัตว์โลก พอกิเลสนี้พังลงไปแล้วไม่มีภัย พระพุทธเจ้า พระอรหันต์ ไม่มีภัยต่อโลก ไปไหนสงบร่มเย็นไปหมด

ถึงจะแสดงออกอะไรมีแต่เรื่องธรรมล้วนๆ ท่านไม่เป็นภัยต่อผู้ใด นั่นละเรื่องธรรม ไปที่ไหนมีแต่คุณทั้งนั้นไม่เป็นภัย

พอพูดนี้เราก็ระลึกได้ที่ว่า เขาเตือนเรามาให้ระวังคำพูดเมื่อสองวันนี้หรือว่าไฉไล มั่นมาสอนสังฆราชหรือนี้เราว่านั่นละ มั่นเคยดูอรรถธรรมหรือเปล่า เราเอาธรรมมาสอนนี่นะสอนโลก สอนด้วยความเมตตาสงสารล้วนๆ เต็มหัวใจเรานี้แหละ ให้ระวังคำพูดทุกคำพูด พูดว่าอะไร เปื่อโลกสกปรก ก็มันสะอาดที่ไหนโลก เข้าใจไหมล่ะพอจะไม่ตำหนิมัน ธรรมพระพุทธรเจ้าตำหนิทุกพระองค์มาโดยลำดับ เราจะแหวกแนวพระพุทธรเจ้าไปไหนว่าของสกปรกนี้ แหม มันสะอาดนะ อย่างนี้มีได้หรือใช้ไหม สกปรกก็บอกสกปรก เปื่อก็บอกว่าเปื่อ พระพุทธรเจ้าเปื่อก็เปื่อชำระของสกปรกออก นำของสะอาดเข้ามาใช้ นั่นว่าอย่างนั้นต่างหาก

อย่างนั้นมันก็มาสอน มาพูด ชายตัวเองนะคำพูดเหล่านี้ เราพูดจริงๆ มาพูดกับเราบอกว่าชายตัวเองเลย เพราะเราไม่มีเรื่องที่จะเป็นพิษเป็นภัยต่อโลก บอกว่าเราไม่มีจะว่าคำไหนๆ ก็ตามเป็นคุณเป็นประโยชน์ตามขั้นตามตอนของธรรมนั้นๆ เท่านั้นละ เช่นว่าเปื่อความสกปรก ก็ความสกปรกมันเป็นของน่ารักน่าชอบใจที่ไหน เด็กหัวเท่ากำปั้นมันก็รู้ความสกปรก แม้แต่ขี้ตีดมือมันมันยังไปล้างใช้ไหมล่ะ ความสกปรกทางความประพฤติ หน้าที่การทำงานทำความเดือดร้อนแก่กัน เผาไหม้กันตลอดนี้มันสกปรกขนาดไหน ทำความฉิบหายให้โลกขนาดไหน ตำหนิอันนี้ผิดไปไหน เข้าใจไหมล่ะ

แล้วมาสอนให้ระวังปาก ถ้ามาพูดโกลั้ๆ เราเราจะตีปากมันเลยละ อ้าวจริงๆ อันนี้มันพูดอยู่โกลั้ๆ เอาหนังสือมาหาเรา เราอ่านก็อ่านไปอย่างนั้นแหละ เราไม่สนใจตัวหัวมันไม่เคยฟังอรรถฟังธรรม ดูอรรถดูธรรม แล้วมันมาสอนธรรมแก่ศาสดาองค์เอกได้ยังไง ธรรมนี้เป็นธรรมศาสดาองค์เอก มันชายตัวทั้งนั้นละ แล้วเข้าไปเครือข่ายของพิษของภัย ถึงรัฐบงรัฐบาล รัฐไหนว่าอย่างนั้นเลยเรา มันคึกคักขึ้นนะ รัฐไหนถ้ามันสกปรก มันก็ทำความเดือดร้อนให้แก่โลก ควรตำหนิทั้งนั้น รัฐไหนก็ตามถ้าเป็นความสะอาดให้แก่โลกได้รับความสงบร่มเย็นชมทั้งนั้น แน่ะ ธรรมเป็นอย่างนั้น

จะเอาอะไรมาชู่เราอย่ามาชู่ นะ มาชู่หลวงตาพูดจริงๆ หลวงตาคือธรรมนั่นเอง จะเป็นอะไรไป เราไม่เคยกล้าเราไม่เคยกลัวกับใครในสามแดนโลกธาตุ เราบอกเราไม่มีจะทำให้กล้าก็ไม่กล้า จะทำให้กลัวก็ไม่กลัว ผ่านไปหมดแล้ว เรื่องกล้าเรื่องกลัวเป็นเรื่องสกปรกของโลกทั้งนั้นที่ตำหนิมันอยู่ทุกวันนี้ ถึงขนาดเขาให้ระวังปาก ถ้าข้าวต้มขนมมาจะให้ระวังไหมล่ะ เราไม่ได้ถามดู ถ้างั้นให้อามาลองปากของเราซิ ข้าวต้มขนมมามันจะระวังไหมปากหลวงตานี้ละ มีน้อยไป เข้าใจไหม ฟาดหมดเลย แต่มันไม่เห็นเอามาให้กิน ให้ระวังปาก ปากมันเป็นอะไรถึงต้องระวัง

ปากนี้สอนโลกมาได้รับความร่มเย็นมาขนาดไหน ปากพระพุทธเจ้า-ปากพระอรหันต์ท่านได้สอนโลกให้มีความสงบร่มเย็นมาขนาดไหน ปากเราเวลานี้แสดงออกทั่วโลกแล้วนะ เข้าใจหรือ ปากหลวงตาบัวนี่ ออกมาจากหัวใจที่บริสุทธิ์อย่างเดียวกัน พูดให้มันชัดเจน เราไม่มีสะทกสะท้าน หัวใจเรานี้มันจวนจะตายแล้ว เปิดให้บรรดาพี่น้องลูกหลานทั้งหลายฟังเสียว่า ธรรมสตา ร้อนๆ เห็นไหมอยากว่าอย่างนั้นนะ นี่ทรงอยู่นี่นะ เราว่านี่นะ เราจึงแสดงออกมาเต็มเม็ดเต็มหน่วย อะไรมาแสดงต่อเรา อย่ามายุ่ง ว่างั้นเลย ชี้หมานี้ว่างั้นเลย เราจะเอาเครื่องประดับอันดีงามสอนโลกด้วยอรรถด้วยธรรมให้มีความสงบร่มเย็นต่างหาก มาว่าอะไรให้ระวังปากอย่างนั้นระวังปากอย่างนี้ มันขายตัวเองพวกนี้

พูดถึงเรื่องอรรถเรื่องธรรมเราพูดจริงๆ เราไม่มีอะไรในโลกนี้ เราบอกว่าเราเรียนจบแล้วจบโลก ปล่อยโดยประการทั้งปวงไม่มีอะไรเหลือเลย แม้เม็ดหินเม็ดทรายไม่มีในหัวใจ นี่เรียกว่าเรียนโลกจบ เรียนธรรมจบสมบูรณ์แบบเต็มที่แล้วไม่มีอะไรหา มาอีกว่าจะเพิ่มเข้าอีกไม่มี เอาลดลงก็ไม่มี พอ พอดีไม่มีอะไรเกินจิตที่บริสุทธิ์หรือเป็นธรรมธาตุ นี่พอ เราเรียนจบทั้งทางโลกทางธรรม แนะนำสั่งสอนโลกด้วยความเมตตา ล้วนๆ ทั้งนั้น พิชัยแม้เม็ดหินเม็ดทรายไม่มีในกิริยาของเราที่แสดงออก

จะดูที่ว่ากล่าวขนาดไหน เช่นอย่างตอนเย็นๆ พวกผู้พวกคน เด็กเล็กแฟนพ่านๆ เข้ามา เลยเวลาแล้วนะ ก็วัดนี้ท่านมีข้อวัตรปฏิบัติ มีขอบมีเขต พวกนี้มันไม่ขอบมีเขต อยากมาเมื่อไรก็มา เล่นเตร็ดเตร่เร่ร้อนอยู่ตามนี้ พอตีมาเจอเรา ถ้าเจอเราแล้วเหมาะ ถ้าเจอเราเป็นเหมาะทุกรายละ นี่มันไม่เจอ เราก็ไม่ค่อยออกมา เราเบื่อพวกนี้ เป็นยังงี้ได้ระวังไหมคำว่าเบื่อพวกนี้ ถ้าออกมามันแฟนพ่านๆ ถึงเวลาของท่าน คือท่านรักษาธรรมวินัยข้อวัตรปฏิบัติของท่านมีกฎมีระเบียบ ที่นี้พวกนี้เข้ามาแฟนพ่านๆ ไม่มีเวลาล่าเวลา อยากมาเมื่อไรก็มา ก็มาโดนกับหลวงตา มาเจอเข้า มาจากไหน ไปไหนไล่เข้าไป ไล่ๆ ไม่มีเหตุผลขนานโล่กลับเดี๋ยวนั้นเลย นั่นอย่างนั้นแล้วจะว่าไง

ไปแล้วเขาก็เจียบ เขาไม่เห็นมาต่อว่าให้ระวังปาก พวกนี้เขาไม่ระวัง เขาตีกว่าพวกนี้อีก เข้าใจไหม พวกนี้ให้ระวังปากนี้พวกใช้ไม่ได้เลย ปากมันใช้ไม่ได้ มันบอกให้ระวังปาก ระวังปากมันนั้นเป็นไร ปากเรามาระวังหาอะไร เรารับผิดชอบเราเองปากของเรา ผิดไหมพูดอย่างนี้ เวลาสนุกสนุกบ้าง เวลามันออกเหมือนพินเหมือนไฟแต่ใจไม่มีอะไร เพราะฉะนั้นเราถึงกล้าปฏิบัติต่อโลก สอนโลก กล้าเด็ดกล้าเดี่ยว กล้าเฉียบกล้าขาด ทุกอย่างด้วยคุณธรรมของเรา ไม่มีพิชมีภัยจะไปทำโลกให้เดือดร้อนเสียหายไม่มี เราบอกไม่มี หมดโดยสิ้นเชิง เราสอนโลกทุกสิ่งทุกอย่างด้วยความหายสงสัย ธรรมทุกชั้นไม่มีผิด ว่างั้นเลย วันนี้ก็มีเท่านั้นละ

ผู้กำกับ ปัญหาของสันติครับ ข้อที่ ๑ เวลาหนูเดินจงกรม ที่แรกหนูรู้สึกธรรมดา ประมาณ ๑๕ นาทีความรู้สึกของหนูจะเปลี่ยนไปทันที คือที่หูเหมือนออกไปรับเสียงข้างนอก เหมือนหูมันเปิดกว้างออก ความรู้สึกเหมือนอยู่บนภูเขา ที่ดวงตาของหนูก็เช่นกันเหมือนใส่ดวงตาใหม่ จู๊ๆ ก็มีสิ่งปรากฏเหมือนดวงตาของหนูเปิดกว้างออก หนูเห็นแสงจากเทียนเปลี่ยนรูปเป็นสีสายรุ้ง แล้วก็เปลี่ยนเป็นรูปวงกลมบ้าง เป็นครึ่งเสี้ยวบ้าง เป็นอยู่ตลอดเวลา ที่หนูเห็นนี้หนูเห็นในขณะที่ลืมตาสดๆ ชัดเจนแล้วก็ดับไปเกิดดับๆ อยู่อย่างนี้ แต่ที่หูเมื่อเลิกเดินจงกรมแล้วก็มีอาการยั้งค้างอยู่ เหมือนหูเปิดกว้างออกไม่ยอมปิดเสียที แต่ที่ดวงตาลกลับเป็นปกติเมื่อเลิกเดินจงกรม อันนี้จบข้อที่ ๑ ครับ

หลวงตา ให้ระงับอย่าไปยุ่งกับมัน ถอยจิตเข้ามาเรื่องเหล่านั้นมันก็สงบไปเข้าใจไหม มันออกไปจากจิตไปวาดภาพต่างๆ ออกไปจากจิต ที่ควรจะรู้เรื่องของมันแล้วก็ให้ถอยเข้ามาเสีย ถ้าไม่รู้หลงไปตามเรื่อย เพลินไปตาม เป็นไปได้สักภาวนา อันนี้เราพอรู้เรื่องของมันแล้ว พอถอยจิตไปเรื่องทั้งหลายจะสงบของมันไป มันออกไปจากจิต เอาว่าต่อไป

ผู้กำกับ ข้อที่ ๒ ครับ เวลาหนูนั่งสมาธิ หรือนอนภาวนาหนูรู้สึกว่าตัวหนูมีพลัง โดยเริ่มที่กลางอกแล้วก็ค่อยๆ เคลื่อนหมุนขึ้นไปที่บนศีรษะ เคลื่อนลงมาข้างล่างปลายเท้า แล้วก็เคลื่อนไปทั่วกายหนู ที่สุดแล้วพลังนี้จะเคลื่อนไปค้างอยู่ที่ศีรษะ เป็นยอดปลายแหลมเหมือนเขาควาง แต่มีอันเดียวอยู่ตรงกลาง หนูรู้สึกพลังที่สัมผัสนี้รุนแรงมาก โดยเฉพาะที่หน้าอกและที่ศีรษะ มันเหมือนจะระเบิดออกเป็นเสียงๆ แต่หนูก็ตามดูเป็นผู้รู้ว่าพลังนี้มาจากทางไหน แล้วจะออกไปทางไหน หนูเหมือนเป็นผู้รู้เฝ้าประตูอยู่อย่างนั้น หนูทำอย่างนี้ถูกต้องไหมคะ

หลวงตา ถูก ให้ดูหลักความรู้ณะ ถ้ามันออกไปอะไรมากนั้ก ถอยความรู้ ออกมาจากสิ่งนั้น ถอยเข้ามาสิ่งเหล่านั้นจะค่อยหายไปๆ แล้วให้ดูความเกิดความดับในจิตนะ ความเกิดความดับในจิตนี้เป็นกิเลสโดยตรง อันนั้นถ้าหลงมันก็เป็นกิเลส ถ้าไม่หลงก็ไม่เป็นกิเลส แต่ความเกิดความดับในจิตเรานี้มันเป็นกิเลส ให้ดูความเกิดความดับเกิดมาจากอะไร ดีเกิดขึ้นมาแล้วดับ ชั่วเกิดขึ้นแล้วดับ มันเกิดขึ้นมาจากอะไร รากฐานของมันคืออะไร ตรงนี้สำคัญมากนะ ให้ดูเข้ามาเนี่ยมากกว่าภายนอก อันนั้นเป็นอาการของมัน เป็นเงาไปอย่างนั้นละ เท่านั้นละไม่เอาமாக

ผู้กำกับ ข้อที่ ๓ บางครั้งหนูภาวนาหนูรู้สึกว่ามันไม่ปรากฏอะไรเลย จนหนูสงสัยว่าผิดปรกติ จึงเปลี่ยนอริยาบถมันก็ยังไม่มื่ออะไรเกิดขึ้นอีก หนูมีแต่ตัวผู้รู้อยู่แต่ไม่มีอะไรรู้ คล้ายๆ ว่าเหมือนเปิดทีวี แต่ไม่มีภาพอะไรปรากฏที่ทีวี ทั้งๆ ที่ทีวียัง

เปิดอยู่เช่นนั้น สุดท้ายก็ไม่มีอะไร คือตัวผู้รู้ก็ดับไปด้วย หนุจึงเปลี่ยนความรู้สึกอันนี้ แล้วก็เลิกภาวนาและหลับไป หนุอยากขอกราบเรียนว่าทำอย่างนี้ถูกต้องไหมคะ สมควรไหมคะ แล้วจะทำอย่างไรต่อไปเจ้าคะ

หลวงตา โอ๊ยตอบอยากนะ ถูกต้องไม่ถูกต้อง มันมีผิดมีพลาดอยู่ในนั้นแหละ ชี้แจงตอบ บางทีเขาเปิดทีวีไว้ ทีวีถึงจะมีรูปร่างก็ตาม แต่เจ้าของนอนหลับก็ไม่มี ความหมายอะไร เปิดทีวีด้วยเจ้าของดูด้วยก็มีความหมาย อันนี้เปิดทีวีไว้ เจ้าของหลับอยู่ภายใน สติ-ปัญญาไม่รอบตัว อันนี้เขาก็เป็นของเขาอยู่อย่างนั้น อย่าไปตื่นกับเขามากนัก มันควรจะเข้ามาสู่ภายในได้แล้ว อาการเหล่านี้เป็นอาการของจิตทั้งนั้นละ ถ้ารู้มันแล้วก็ดับ รู้แล้วมันก็ดับ ออกจากจิต รากฐานอยู่ที่จิต ตัวหลงอยู่ที่จิต ก็เลสอยู่ที่จิต รู้ที่นี้ ก็เลสดับที่นี้ เข้าใจ เอาเท่านั้นละไม่เอามาก

โยมสันติ ร้อยว่าไม่มีอะไร แต่ว่าผู้รู้ยังอยู่

หลวงตา นั่นแล้วไม่มีอะไรก็คือผู้รู้มันรู้ว่าไม่มีอะไร

โยมสันติ ผู้รู้ดับไปเอง

หลวงตา มันดับก็ดับอาการของผู้รู้ ผู้รู้จริง ๆ ไม่ดับ ให้ดับยังงี้ก็ไม่ดับผู้รู้

นี้

โยมสันติ รู้ไม่มีอะไร รู้ดับไปด้วย แต่ไม่รู้ดับเมื่อไร

หลวงตา ผู้รู้ก็ผู้รู้ที่มันแฉงนั้นละมันดับไป ผู้รู้แท้ไม่ดับไม่เกิด ให้พากันเข้าใจนะ ผู้รู้แท้ไม่มีคำว่าเกิดว่าดับ ผู้แฉงผู้รู้มันเป็นเงาของผู้รู้ ที่ว่าผู้รู้มันดับคือผู้รู้ อันนี้แหละดับ เข้าใจหรือ เรียนให้มันทันทั้งตัวทั้งเงามันซิ ไปตื่นแต่เงามัน

โยมสันติ เข้าใจแล้วค่ะ

หลวงตา เข้าใจแล้วหรือ เอาละพอ อยู่ไปนานตบคนนะ ราคาคณะเรา มันเหนื่อย ผู้นั่งนั่งอยู่จะตาย คนนั้นมาพูดให้ฟังคนนี้พูดให้ฟัง ฟังไปฟังมาเราเลยก็จะหงายของเรา เอาละพอ

ผู้กำกับ สมเด็จพระสังฆราชครับไปที่วัดที่ผมกราบเรียนครับ ดูแล้วพระพลานามัยแข็งแรงขึ้นครับ เลยอยากให้หลวงตาได้เห็นด้วยละครับ

หลวงตา เออเห็นแล้ว สมเด็จพระสังฆราชกับเราสนิทกันมากนะ ท่านเคยมาภาวนาอยู่ที่นี่เป็นอาทิตย์ๆ มาอยู่ที่นี่ ท่านภาวนาอยู่ลึกๆ นั่น ท่านภาวนาจริงๆ มาอยู่ที่นี่บ่อยๆ พอท่านได้เป็นสังฆราชแล้วท่านก็ไม่ได้มา เราเองก็ไม่ได้ไปกราบเยี่ยมท่านเลย ท่านมานี่หนหนึ่งเป็นสมเด็จพระสังฆราชแล้ว แต่เราไม่เคยได้ไปเลย เลยเป็นฝ่ายเราถือเนื้อถือตัวทั้งๆ ที่เราไม่ได้ถือ เราไม่ไปรบกวนท่านละสนิทสนมกันมากตั้งแต่เป็นพระหนุ่ม ท่านไม่ค่อยชอบพูดมีแต่ยิ้มๆ ท่านเทศน์ตามนิสสัย ท่านเทศน์ช้า ค่อยๆ ไปเป็นคำๆ ไป

เรานี้พรวดที่เดียวไปเลย เลยขัดกัน นิสัยท่านเทศน์ช้า เวลาเราไปกรุงเทพฯนี้เหมือนว่า ภาระของท่านขาดลอยไปหมดจากองค์ท่าน มารวมอยู่ตัวของเรา พอเราไปกรุงเทพฯที่ไร ถึงวันพระวันเจ้าวันอบรมกรรมฐาน ท่านมอบให้เราหมดเลย ก็เพราะว่าท่านหนักมาก พอเห็นเราไปท่านก็แบ่งเบามาเลย เป็นอย่างนั้นประจำแต่ก่อน เทศน์สอนพวกฆราวาส ที่ไปอบรมธรรมะในวัดบวรฯ พอท่านเป็นสังฆราชแล้ว พอดีเราก็ตีไปสำนักใหม่ที่สวน แสงธรรม เลยไม่ได้เข้ามาหาท่าน จากนั้นมาไม่ได้มาวัดบวรฯ อีกเลย

โยม ผมเป็นหมอยู่ที่โรงพยาบาลสระใคร หนองคาย เป็น
โรงพยาบาลเปิดใหม่ ขาดเครื่องมือแพทย์ตั้งหลายอย่างครับ

หลวงตา ขาดอะไรบ้างละ

โยม คือมันยังไม่มีอะไรเลยครับ

หลวงตา ฟัง จะตอบให้ ยังไม่มีอะไรเลย ลบล้างโรงพยาบาลนี้เสีย โยนลง ทะเลเสีย ทำไมมันตั้งขึ้นมาไม่มีอะไรเลย ทั้งหลายเขามี ก็แก้กันอย่างนั้นซิ ให้ล้มลงไปเลยโรงพยาบาลนี้ไม่มีอะไร อย่าเอาไว้มันหนักแผ่นดินไทย จะพูดคำไหนก็พูดไม่ได้เรา ไม่มีอะไรเลย (มีเฉพาะตัวดีก็อย่างเดียว) เอาตัวดีเสียก่อน แต่ก่อนมันไม่เคยมีตัวดีก็ มันก็มี ต่อไปเครื่องมือมันอาจจะยังไม่มีมันก็จะมีการทำเองเดียวกันนั้นแหละ ผู้ถามไม่ได้ศัพทที่ได้แสง ขาดหมดเลย เดี่ยวเราจะยกวัดให้ทั้งหมดจะรับได้ไหมละ ขาดหมดแล้วยกวัดให้ทั้งหมดจะรับได้ไหม ก็รับไม่ได้อีกเหมือนกัน มันลำบากนะ เอาละ พอ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz